

A Schwertfögel és Társa Ügyvédi Iroda (ügyintéző dr. Fülöp Márta ügyvéd) által képviselt Pécsi Többcélú Kistérségi Társulás felperesnek a dr. ... jogtanácsos által képviselt Nemzeti Munkaügyi Hivatal Munkavédelmi és Munkaügyi Igazgatósága (mint az Országos Munkavédelmi és Munkaügyi Főfelügyelőség jogutóda) alperes ellen közigazgatási határozat felülvizsgálata iránt megindított és a Pécsi Munkaügyi Bíróság 5.M.853/2010/15. számú ítéletével jogerősen befejezett perében az említett határozat ellen az alperes által előterjesztett felülvizsgálati kérelem folytán - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

í t é l e t e t :

A Kúria a Pécsi Munkaügyi Bíróság 5.M.853/2010/15. számú ítéletét hatályon kívül helyezi és a felperes keresetét elutasítja.

Kötelezi a felperest, hogy tizenöt nap alatt fizessen meg az alperesnek 150.000 (százötvenezer) forint együttes elsőfokú és felülvizsgálati eljárási költséget, valamint az állam javára - felhívásra - 52.500 (ötvenkettőezer-ötszáz) forint együttes elsőfokú és felülvizsgálati eljárási illetéket.

I n d o k o l á s :

Az alperesi jogelőd elsőfokú hatósága 2010. január 18-tól 2010. január 27-ig a felperes működési területén lévő településeken munkaügyi ellenőrzést végzett és azt állapította meg, hogy a felperes 65 fő munkavállaló munkaviszonyát késedelmesen jelentette be a Magyar Államkincstárhoz. Ezért 2010. február 23-án kelt határozatával az adózás rendjéről szóló 2003. évi XCII. törvény (Art.) 16. § (4) és (7) bekezdésének megsértése miatt a felperest 1.400.000 forint munkaügyi bírsággal sújtotta.

Az alperesi jogelőd határozatával az elsőfokú döntést helybenhagyta. Indokolásában kitért arra, miszerint a felperes részéről eljáró ... 2010. január 18-án a MÁK-nak átadott iratok átadására és nyilatkozattételre ügyfélként nem volt jogosult. Továbbá utalt arra, hogy az elsőfokú hatóság - az Art. 16. § (4) bekezdésének megsértése mellett - ugyan tévesen hivatkozott az államháztartás működési rendjéről szóló 217/1998.(XII.30.) Korm. rendelet (Ámr.1.) 163/B. §-ában foglaltakra, mert a hivatkozott

jogsabályt a 292/2009.(XII.19.) Korm. rendelet (Ámr.2.) hatályon kívül helyezte. Az elsőfokú hatóság e jogi tévedése azonban a tényállás megállapítására és az érdemi döntésre nem volt kihatással.

A felperes keresetében a határozat hatályon kívül helyezését kérte.

A Pécsi Munkaügyi Bíróság 5.M.853/2010/15. számú ítéletével az alperes 2010. április 10-én kelt számú határozatát a ...i Munkaügyi Felügyelőség Igazgatójának 2010. február 23-án kelt számú határozatára is kiterjedő hatállyal hatályon kívül helyezte.

A megállapított tényállás szerint a felperes a Pécsi Kistérségben működő önkormányzatok által létrehozott többcélú kistérségi társulásként működő költségvetési szerv. 2010. évben pályázatot nyújtott be a Szociális és Munkaügyi Minisztériumhoz a működési területén lévő településen lakó 65 fő közmunka program keretében történő foglalkoztatására. Pályázatát a szociális és munkaügyi miniszter K-01/2010. számú határozatával hagyta jóvá azzal, hogy a közmunka foglalkoztatás 2010. január 15. napjával kezdődik. Erről a felperest a Szociális és Munkaügyi Minisztérium Közmunka Tanács Titkársága 2010. január 13-án tájékoztatta, a felek a szerződést 2010. január 19-én írták alá. A szerződés alapján a felperes 37.987.750 forint támogatásban részesült, melyből 10 millió forint előlegként került biztosításra.

A felperes 2010. január 18-án a 65 fővel munkaszerződést kötött azzal, hogy a foglalkoztatás 2010. január 15-étől 2010. június 15-éig tart. A munkaszerződésekkel egyidejűleg „adatfelvételi lap a munkavállaló törzsadatairól” elnevezésű nyomtatványt kiállította és azokat a biztosítási jogviszony létesítésének bejelentése végett 2010. január 18-án személyesen adta át a Magyar Államkincstár ...i Regionális Igazgatósága Illetményszámfejtési Irodájának. A biztosított bejelentéseket elektronikus úton 63 főre 2010. január 20-án, 2 főre 2010. január 22-én továbbította a Magyar Államkincstár ...i Regionális Igazgatóság ...i Illetményszámfejtési Irodájának, amely 2010. január 21-én, illetve január 27-én továbbította az elsőfokú állami adóhatóságnak.

A munkaügyi bíróság ítéletét egyfelől azzal indokolta, hogy a támogatási szerződés érvényességéhez szükség volt a munkaszerződések előzetes megkötésére, melyben a foglalkoztatottak - mivel a bérük a támogatástól függött - csak a támogatási szerződés aláírásával kerültek érvényesen munkaviszonyba a felperessel a munkaszerződésben foglalt egyéb rendelkezésektől függetlenül. Erre utal a munkaügyi bíróság szerint a munkaszerződésekben szereplő „közmunka” megjelölés.

A munkaügyi bíróság ítélete indokolásában megállapította, miszerint

a felperes az Art. 16. § (7) bekezdése szerinti „kincstári körbe” tartozik. A felperesre az Ámr.2. rendelkezései vonatkoznak. Ennek 235. § (2) bekezdése értelmében a pályázati úton odaítélt támogatásokat a pályázó a kincstár részére a kötelezettségvállalást követő 5. munkanapon belül, de legkésőbb a kifizetést megelőző 10. munkanapig köteles bejelenteni. Ezért a munkaügyi bíróság jogi álláspontja szerint a felperes a biztosítottak bejelentésére vonatkozó kötelezettségét határidőben teljesítette.

A jogerős ítélet ellen az alperes nyújtott be felülvizsgálati kérelmet, melyben annak hatályon kívül helyezését és új határozat hozatalát kérte.

Az alperes a Pp. 206. § rendelkezéseinek megsértésére és a munkaügyi bíróság téves jogértelmezésére hivatkozott.

Kiemelte, miszerint a felperes a munkaügyi ellenőrzést megelőzően, 2010. január 15-én, illetve az ellenőrzés napjától kezdte meg a munkavállalók foglalkoztatását. Ehhez képest a felperes 65 fő munkavállaló munkaügyi iratát 2010. január 19-én és 21-én adta át a MÁK képviselőinek, a bejelentések elektronikus úton 2010. január 21-én és 27-én érkeztek meg a szervhez.

Az alperes érvelése szerint a felek közötti munkaviszonyt nem a támogatási szerződés keletkeztette. A munkaviszony az Mt. 76. § (1) bekezdése értelmében munkaszerződéssel jött létre. A felek mind a munkába lépéskor, mind az ellenőrzés megkezdésekor rendelkeztek munkaszerződéssel, ezért a munkaügyi bíróság tévesen állapította meg, miszerint a foglalkoztatottak csak a támogatási szerződéssel kerültek érvényesen munkaviszonyba a felperessel.

Az alperes arra is hivatkozott, hogy a munkaügyi bíróság tévesen állapította meg a felperesi foglalkoztatottakra vonatkozó bejelentési kötelezettségre irányadó jogszabályt. Az Ámr.2. 235. § (2) bekezdése ugyanis a kötelezettségvállalás bejelentési rendjére, és nem a foglalkoztatottakra vonatkozó bejelentési kötelezettségre vonatkozik.

A felperes felülvizsgálati ellenkérelmében a jogerős ítélet hatályában való fenntartását kérte.

A Kúria a felülvizsgálati kérelmet a Pp. 274. § (1) bekezdése alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

A felülvizsgálati kérelem a következők szerint alapos.

A Kúria a felülvizsgálati eljárásban a Pp. 275. § (1) bekezdésére tekintettel a rendelkezésre álló periratok alapján dönt. Ezért a felperes által ellenkérelme mellékleteként csatolt iratot nem

vehette figyelembe.

A tényállás szerint a felperes többcélú kistérségi társulás 2010. január 18-án 65 fő munkavállalóval kötött munkaszerződést, akik ugyanezen a napon, egy részük 2010. január 15-én reggel munkába léptek. A felperes a biztosítási jogviszonyok létesítésének bejelentése érdekében 2010. január 18-án adta át a munkaszerződéseket és „az adatfelvételi lap a munkavállaló törzsadatairól” elnevezésű nyomtatványokat a Magyar Államkincstár részére és a bejelentéseket elektronikus úton 2010. január 20-án továbbította.

E tényállás alapján vitathatatlan tény a keresettel támadott közigazgatási határozat megállapítása, miszerint a felperes „65 fő munkavállaló munkaviszonyát késedelmesen jelentette be a Magyar Államkincstárhoz”, a jogszabályban előírt adatszolgáltatást a biztosított foglalkoztatottakról késedelmesen teljesítette, nem a biztosítási jogviszony első napját megelőzően, illetve nem a foglalkoztatás megkezdése előtt. Ezért nincs perbeli jelentősége annak, hogy a bejelentés a munkaügyi ellenőrzést megelőzően megtörtént.

Az Art. 16. § (4) bekezdés a) pontja szerint a biztosítás kezdetére vonatkozóan a biztosítás létrejöttéről szóló bejelentés a biztosítási jogviszony első napját megelőzően, de legkésőbb a biztosítási jogviszony első napján a foglalkoztatás megkezdése előtt kell teljesíteni az illetékes elsőfokú állami adóhatóságnak elektronikus úton, vagy az erre a célra rendszeresített nyomtatványon.

Az Art. 16. § (7) bekezdése szerint ezt a bejelentést az államháztartásról szóló 1992. évi XXXVIII. törvény (Áht.) szerint a kincstári körbe, valamint a helyi önkormányzatok nettó finanszírozása, továbbá a központosított illetmény számfejtéséről szóló külön jogszabály hatálya alá tartozó munkáltatóknak és kifizetőknek az Áht. és a végrehajtására kiadott rendeletekben meghatározottak szerint kell teljesíteni.

A felperes maga sem állította, hogy a kötelezettségének a foglalkoztatás megkezdése előtt tett eleget, ezért ennek van jelentősége és nem annak, hogy erre 2010. január 18-án vagy az alperes felülvizsgálati kérelmében állított január 19-ei időpontban került sor. E körben a MÁK két alkalommal egymásnak ellentétes tartalmú igazolást adott ki. A felperes az elsőfokú határozat elleni fellebbezésében egyébként elismerte, hogy a bejelentési kötelezettségének késedelmesen tett eleget.

Jóllehet, 2010. január 1-től az Ámr.1. nem volt hatályban és az Ámr.2. a biztosított foglalkoztatottak tekintetében az

adatszolgáltatás rendjéről külön rendelkezést nem tartalmaz, ugyanakkor a kincstári számlavezetés és finanszírozás, a feladat finanszírozási körbe tartozó előirányzatok felhasználása, valamint egyes államháztartási adatszolgáltatások rendjéről szóló, 2010. január 1-től hatályos 46/2009.(XII.30.) PM rendelet 66. § (7) bekezdése az Ámr.1. 163/B. § (7) bekezdésében foglaltakkal egyezően írja elő, miszerint az Art. 16. § (4) bekezdésében meghatározott bejelentést az Art. 16. § (7) bekezdés hatálya alá tartozó költségvetési szervek az Art. 16. § (4) bekezdés a)-b) pontjában előírt határidőre teljesíti az elsőfokú állami adóhatóságnak. A biztosítottak bejelentését ugyan a MÁK teljesítette, de arra a MÁK felé történt késedelmes felperesi adatszolgáltatás miatt késedelmesen kerülhetett csak sor.

Az előbb hivatkozott jogszabályi helyek mellett a munkaügyi bíróság kellő alap nélkül, tévesen alkalmazta az Ámr.2. 235. § (2) bekezdését, amely nem az „adatszolgáltatás a biztosított foglalkoztatottakról” szabálya, hanem „a kötelezettségvállalás bejelentési rendje” körében a kiírt pályázatok, továbbá a pályázati vagy nem pályázati úton odaítélt támogatások, egyéb kötelezettségvállalások bejelentésére vonatkozik.

Helytállóan érvelt az alperes, miszerint a 65 fő munkavállaló munkaviszonya a felperessel az Mt. 76. § (1) bekezdése szerint a 2010. január 18-án megkötött munkaszerződésekkel jött létre, melyek érvényességének feltételeit nem képezte a felperes, valamint a Szociális és Munkaügyi Minisztérium között 2010. január 19-én létrejött támogatási szerződés. Épp ellenkezőleg a támogatási szerződés megkötésének képezte feltételét 65 fő 2010. január 15-től a pályázati programban foglaltak szerinti foglalkoztatása.

Mindezekre tekintettel a Kúria a jogerős ítéletet a Pp. 275. § (4) bekezdése alapján hatályon kívül helyezte és a felperes keresetét elutasította.

A pervesztes felperest kötelezte a Pp. 78. § (1) bekezdésének alkalmazásával az alperes együttes elsőfokú és felülvizsgálati eljárási költsége, valamint a 6/1986.(VI.26.) IM rendelet 13. § (2) bekezdése alapján az állam javára együttes elsőfokú és felülvizsgálati eljárási illeték megfizetésére.

Budapest, 2012. április 4.

Dr. Tálné dr. Molnár Erika s.k. a tanács elnöke, Dr. Stark Marianna s.k. előadó bíró, Szolnokiné dr. Csernay Krisztina s.k. bíró

A kiadmány hitelével:

bíróági tisztviselő